Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 2/2017

Slovo čitateľovi

CHCEM TEBA, NIE TVOJE PENIAZE

Čas prázdnin a dovoleniek sa nám blíži. Najviac sa radujú asi deti, ale aj dospelí sa tešia na čas voľna pre seba a svoju rodinu.

Bohužiaľ, dnes už dovolenka nie je vždy dňom radosti a pokoja. Často sa stretávame s tým, že **chorý človek** sa „nedá vypísať" lekárom, ale **čerpá finančne výhodnejšiu dovolenku.** A tak namiesto užívania voľna, sníva v posteli. Kdesi som čítal, že **ľudia pracujú na úkor zdravia, aby si zarobili na lieky, ktoré budú potrebovať.**

Čas voľna je aj Božím nariadením. **Boh chce od človeka, aby sa** v nedeľu **zastavil a pouvažoval** nad svojím životom, **nad tým, čo mu** vlastne **prináša pokoj.** Sám Pán Ježiš hovorí apoštolom, ktorí sa vrátili z ohlasovania, aby išli do ústrania a odpočinuli si.

Žijeme zrýchlenú dobu. Od malička sme motivovaní výkonmi. Budeš sa dobre učiť - dostaneš odmenu. Budeš poslúchať - pôjdeš na výlet. Podáš výkon - niečo znamenáš. **Svet nám diktuje, že dôležité je mať a nie byť.** A to je veľká lož. Žiaľ, často to takto funguje. V skutočnosti Pán Boh od nás nepožaduje výkon. On nie je policajt, vedúci v práci. Zveril nám tento svet a chce, aby sme sa oň starali. Vidíme však, že svet rozkazuje nám a nie my jemu, čo považujem za chybu, mylný pohľad.

Človek musí byť ostražitý, aby sa nenechal strhnúť vírom uponáhľanej doby. Musí zvažovať, čo je naozaj potrebné a čo je na škodu veci. Niekto pracuje do večera, aby sa mala rodina dobre, nevidiac, že **rodina potrebuje jeho a nie jeho peniaze.**

Prečo boli niekedy ľudia spokojnejší a žili pritom v biede? Mali to, čo sa nedá kúpiť v žiadnom obchode – lásku, seba pre druhých. Viem, že to nie je také jednoduché, ako tu píšem, ale iste mi dáte v mnohom za pravdu.

A tak vám všetkým prajem, aby ste prežili pekné chvíle prázdnin a dovoleniek. Aby sme nemuseli raz počuť, že **síce sme v živote rýchlo bežali, ale zlým smerom.**

M. Vivodik

Božské Srdce Ježišovo

Oltárny obraz z jaslovskobohunického kostola

Mesiac jún je zasvätený Božskému Srdcu Ježišovmu. Základy tejto úcty korenia vo Svätom písme: „Jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda" (Jn 9,34). Už svätý Augustín (+430) volá: „Longín otvoril kopijou Kristov bok a ja som tam našiel bezpečný odpočinok." Osobitná úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu sa začala v 12.stor. Najväčším apoštolom kultu Najsvätejšieho Srdca bol Ján Eudes (+1680). Druhou osobnosťou (a najväčšou), ktorú použila Božia prozreteľnosť na rozšírenie úcty k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu, bola svätá Margita Mária Alacoque (+ 1690). Táto panna z rehole Navštívenia mala v rokoch 1673 - 1675 osobitné zjavenie Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Podľa týchto zjavení sa aj Božské Srdce vyobrazuje. Prvý úradný sviatok, ktorý povolila Svätá Stolica /pre poľských biskupov/, bol roku 1765 a to na piatok po oktáve Božieho tela.

Sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho pre celú Cirkev ustanovil pápež Pius IX. r.1856. Pápež Lev XIII. povýšil tento sviatok r.1889 a zároveň schválil litánie k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Lev XIII. zasvätil celý svet Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Pápež Sv. Pius X. nariadil, aby na sviatok Najsv. Srdca bola vystavená Oltárna sviatosť a vykonalo sa zasvätenie k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Pápež Pius XI. nariadil verejné odprosenie na sviatok Najsv. Srdca a zasvätenie sa Najsvätejšiemu Srdcu na sviatok Krista Kráľa.

V našej farnosti prebieha ako reťaz deviatnik k B. Srdcu Ježišovmu, kde sa strieda 44 ľudí / ďakujem za ich ochotu/. Teda niekto sa modlí 9 dní a potom odovzdá deviatnik ďalšej osobe v zozname. Takto sa po celý rok v našej farnosti vždy niekto modlí a vyprosuje od Božského Srdca milosti. U nás v Jaslovských Bohuniciach máme bočný oltár s obrazom B. Srdca Ježišovho. Na ňom akoby nás Pán rukami pozýval do svojej lásky. Podáva nám pomocnú pravú ruku. Je to pomocná ruka z lásky, ako nám to naznačuje ľavá ruka, ktorá ukazuje na srdce. Toto je ovinuté tŕním, čo sú naše hriechy. Nad srdcom je jeho oheň lásky, ktorý je tu pre každého hriešnika. V ohni lásky je umiestnený kríž, symbol lásky Boha k človeku. P. Ježiš krásne hovorí v Jánovom evanjeliu: „Ostaňte v mojej láske". Sv. Augustín by nám možno povedal, nechcite sa oslobodiť z rúk osloboditeľa.

M. Vivodík

foto: J. Čápková

PRISĽÚBENIA BOŽSKÉHO SRDCA

Ctitelia Božského Srdca obsiahnu:

1. Všetky milosti potrebné ich stavu;
2. pokoj v rodinách;
3. potechu vo všetkých protivenstvách;
4. ochranu v živote, ale osobitne v hodine smrti;
5. požehnanie na všetky podujatia;
6. žriedlo a nekonečné more milosrdenstva v Božskom srdci pre hriešnikov;
7. horlivosť vlažným dušiam;
8. horlivým dušiam pokrok v dokonalosti;
9. požehnanie domom, v ktorých uctievajú obraz Božského Srdca;
10. kňazom veľké milosti pri práci na spáse duší;
11. tým, čo rozširujú pobožnosť Božského Srdca istotu, že budú zapísaní v samom Srdci Ježišovom.
12. Sľubujem v prehojnom milosrdenstve svojho Srdca, že tým, čo si vykonajú pobožnosť deväť po sebe nasledujúcich prvých piatkov, dám milosť kajúcnosti, že nezomrú bez mojej milosti ani bez prijatia svätých sviatostí, a moje Srdce im bude bezpečným útočišťom v hodine smrti.

M. Vivodík

Páter Vdp. Mgr. Silvester Špankovič

Predstavujeme: Páter Vdp. Mgr. Silvester Špankovič OPrem, kanonik, rehoľným menom Daniel sa narodil 1.1.1935 v Pečeňadoch, vysvätený za kňaza bol 20.8.1980; ako kaplán pôsobil v r.1989 Dolnom Dubovom; od r.1990 pôsobil ako farár v Jaslovských Bohuniciach. V r.2008 odchádza na dôchodok. Teraz je výpomocným duchovným vo farnosti sv. Mikuláša v Trnave.

...pokračovanie na 2 strane.

Vo farnosti v Jaslovských Bohuniciach mi bolo najlepšie

Kedy ste sa rozhodli stať sa kňazom?
Nastúpil som do Ľudovej školy v Pečeňadoch (jeden z bývalých názvov základnej školy), kde učili sestry Svätého kríža. V ľudovej škole sme mali dvakrát do týždňa vyučovanie náboženstva. Potom som začal ako 6-ročný miništrovať. Sestričky sa nám miništrantom veľmi venovali. Radi sme chodievali utierať prach na laviciach v kostole, keď niekto zomrel, cez veľkú prestávku v škole sme išli zvoniť. Každú sobotu sme chodievali do kostola pomáhať s upratovaním a taktiež sme nosievali kvety zo záhrad na výzdobu kostola. Dodnes mám peknú spomienku, ako jedno nedeľné popoludnie sme sa vybrali s mamou na návštevu ku krstnej mame, ktorá bývala oproti kostola. A keďže býval kostol otvorený každú nedeľu poobede až do večera, lákalo ma pozrieť sa doň. Bol vianočný čas a kostol zdobil krásny betlehem. Postavil som sa pred jasličky a začal som spievať „Búvaj dieťa krásne". Všetky verše som vedel naspamäť. Vedľa kostola bol kláštor, na ktorom boli otvorené dvere. A ako som spieval, prišli ku mne sestričky, ktoré bývali v kláštore. Chytili ma na ruky a obdivovali môj spev. A dodnes si pamätám, ako mi hovorili: „Budeme sa modliť za teba, aby si bol farárko." Žiaľ, 29. augusta 1950 prišlo nákladné auto a 8 sestričiek, ktoré bývali v kláštore, odviezli. Malé deti a aj dospelí sme ich nechceli pustiť. Potom uzatvorili kláštor a až na vyžiadanie vtedajšieho miestneho národného úradu po mesiaci sme dostali naspäť zadržané liturgické predmety. Toto boli začiatky môjho duchovného života.

Kde ste študovali a aké bolo Vaše zamestnanie?
V Pečeňadoch som navštevoval prvý stupeň ľudovej školy (1.-5. ročník). Nakoľko zrušili 6.-9. ročník v Pečeňadoch, pokračoval som v štúdiu vo Veľkých Kostoľanoch. Po skončení deviateho ročníka som študoval štyri roky na gymnáziu v Piešťanoch. Po maturite som sa zamestnal v kúpeľoch v Piešťanoch, nakoľko som sa nedostal na teológiu. V Trenčianskych Tepliciach som si urobil zdravotnícky kurz. Dva roky po maturite som pracoval ako závodný hygienik v kúpeľoch. Popri zamestnaní som bol v Pečeňadoch kostolníkom. Následne som pracoval na pošte vo Veľkých Kostoľanoch ako telefonista. A až po troch rokoch ma zobrali na pedagogickú fakultu v Trnave. Po jej ukončení som učil na Základnej škole v Piešťanoch dejepis a občiansku náuku. Po štyroch rokoch ma preložili bližšie do Veľkých Kostolian, kde som učil ďalšie štyri roky. Ďalej som bol vychovávateľom v Detskom domove v Pečeňadoch a učil som na Strednom odbornom učilišti v Trnave.

Ako prebiehalo Vaše štúdium teológie?
Teológiu som študoval tajne 9 rokov. V júli 1970 na Annu sme boli na hodoch v Radošovciach, odkiaľ pochádza mama. Dozvedel som sa tam, že dubovský kňaz Jozef Horvátik oslovuje chlapcov, ktorí by chceli ísť do kláštora. Po rannej omši sme sa dlho s kňazom rozprávali a v októbri prišiel a zobral ma tajne do noviciátu, do rehole. Každý deň som si musel písať denník. Kam chodím, aké mám príjmy, financie atď. Koncom mesiaca som musel denník odovzdať provinciálovi. Popritom som učil v Trnave. Na kňazstvo nás tajne pripravoval kardinál Ján Chryzostom Korec (vtedy bol biskup a bol mimo pastorácie), biskup Rudolf Baláž (tiež nemal oficiálny súhlas na kňazskú činnosť) a filozofiu nás učila profesorka. Cez víkendy sme chodili až do Kremnice, Banskej Štiavnice a iných miest na prednášky a skúšky. Celé letné prázdniny, keď som mal voľno ako učiteľ, sme boli v horách. Spávali sme v stanoch. Vždy večer sme mávali táborák, spievali sme aj ľudové piesne. Každý rok sme boli na inom mieste. Dva týždne z prázdnin sme boli v kláštore v Poľsku najskôr štyria potom piati študenti. Týždeň sme boli v Krakove u kardinála Karola Wojtylu. Chodievali sme do jedálne na obed a večeru, kde sme sedávali spolu s kardinálom Wojtylom. Už vtedy sa hovorilo, že bude pápežom. Stal sa ním v roku 1978. Druhý týždeň sme boli vo Varšave v kláštore u kardinála Wyszyńského. Posledné 2 roky štúdia sme boli v horách pri Banskej Bystrici v Strelníkoch. Prišiel som domov z hôr v utorok a sestra Oľga mi hovorila, že dvaja páni ma hľadali a veľmi sa jej nepozdávali. Povedala im, že som na stanovačke so žiakmi zo školy a prídem vo štvrtok. Prišiel som v utorok, tak sme všetky omšové knihy, kalichy a iné liturgické predmety poschovávali do stodoly a prikryli s pokosenou ďatelinou. „Tajní páni" prišli vo štvrtok a po rozhovore so mnou začali robiť prehliadku celého domu. Po dôkladnej prehliadke našťastie nenašli nič. Napriek tomu ma odviedli.

Ako prijala toto Vaše životné rozhodnutie rodina, Vaši blízki a priatelia?
Iba sestra Oľga vedela, že študujem teológiu. Podporovala ma v štúdiu. Mama nevedela, ale chcela, aby som sa stal kňazom. Tie víkendy, keď som nebýval doma, hovorila, že keď už toľko chodíš preč z domu, aby si niečo vychodil. Mama zomrela v roku 1977, nedožila sa mojej vysviacky. Otec tiež nevedel o mojom štúdiu, aby sa náhodou v práci - na družstve neprerieknol. Zomrel v roku 1986. Keď ležal, posledný mesiac som mu nosil sv. prijímanie do izby. Nemohol som v tej dobe o svojom štúdiu hovoriť nikomu, hrozilo mi väzenie. Blízki a priatelia, moji študenti, sa dozvedeli o tom až skoro po desiatich rokoch, keď som mal oneskorenú primičnú sv. omšu vo svojom rodisku v Pečeňadoch. Primičný oltár mi rodáci zhotovili v Hájičku pod kaštieľom.

Kto Vám bol v tomto čase najväčšou oporou?
Sestra Oľga mi bola najväčšou oporou, nakoľko iba ona vedela o mojom štúdiu.

Kde a v ktorom roku ste boli vysvätený za kňaza?
Dňa 20. augusta 1980 som bol vysvätený v Nemecku v Magdeburgu za kňaza. Mali sme tam prvú sv. omšu. Vysviacku nám vybavil Přemysl Couchval z Bratislavy, ktorý sprostredkoval tajné vysviacky za hranicami (musel sa za

nás zaručiť). Išli sme spolu rýchlikom do Prahy celú noc a z Prahy lietadlom do Magdeburgu. Boli sme tam týždeň pred vysviackou. Učili sme sa sv. omšu po nemecky a mali sme tam duchovné cvičenia. V Magdeburgu bol svätý Norbert, zakladateľ rehole premonštrátov, biskupom (pred smrťou bol menovaný za arcibiskupa).

V ktorých farnostiach ste následne pôsobili?
V januári 1989 som ešte učil v Trnave na škole. Na Hromnice v r. 1989 som slúžil prvú sv. omšu v Radošovciach. V Dolnom Dubovom som bol kaplánom až do decembra 1990. Od 15. decembra 1990 som začal účinkovať ako správca farnosti v Jaslovských Bohuniciach. 15. júla 2008, po takmer osemnástich rokoch, som ukončil v Jaslovských Bohuniciach svoje pôsobenie. Potom som absolvoval operáciu bedrového kĺbu. Po zotavení som sa stal výpomocným duchovným vo farnosti Baziliky Sv. Mikuláša v Trnave, kde pôsobím už 8 rokov.

Vo farnosti v Jaslovských Bohuniciach ste pôsobili 18 rokov. Nezunovalo sa Vám toto pôsobenie po toľkých rokoch?
Vo farnosti v Jaslovských Bohuniciach mi bolo najlepšie. Prežil som tu najkrajšie roky. Veľmi dobre som sa tu cítil, boli sme tu ako jedna rodina.

Úprimne, prirástlo Vám k srdcu niektoré miesto najviac?
Jaslovské Bohunice mi prirástli k srdcu najviac. Za môjho pôsobenia v tejto farnosti boli vykonané viaceré opravy farského kostola. Boli opravené fasády, hlavný oltár, bočné oltáre, zhotovená krížová cesta, zakúpené nové koberce do celého kostola a skriňa do sakristie na liturgické rúcha. Ďalej sa vymenili okná, dvere, urobilo sa kúrenie a nová strecha (modlili sme sa, aby len nepršalo, keď bola strecha otvorená). Za veľkej pomoci veriacich a obce Jaslovské Bohunice som sa podujal postaviť novú farskú budovu a upraviť priľahlý farský areál. Výstavba bola ukončená v roku 1996. Aj vďaka veriacim sa porobilo toho tak veľa.

Nikdy ste nepochybovali o svojom kňazskom povolaní?
Nie, nikdy som nepochyboval o svojom kňazskom povolaní. Mal som to už v krvi, ako 5-až 6-ročný som doma slúžil omše. Oltárik som mal v jednej izbe a kvety - to už bolo moje.
Ste členom rehole sv. Norberta, zakladateľa premonštrátov. Ako ste sa k tejto reholi dostali? Ste ešte v kontakte so spolubratmi z tejto rehole?
Rozhodol som sa, že nepôjdem na inú faru, ale pôjdem do rehole premonštrátov. Poznal som sa s opátom premonštrátov Bronislavom Ignácom Kramárom, ktorý sa potešil, keď som vstúpil do ich rehole . Navštívil som ho v kláštore premonštrátov v Želive. Som v kontakte s premonštrátom pátrom Mariánom Vikartovským z Holíča, kde je komunita piatich pátrov premonštrátov. Prestúpil som z rehole piaristov.
Aby sme nespomínali len vážne veci, čo Vás dokáže rozosmiať? Ako si najlepšie oddýchnete?
Najlepšie som si oddýchol, keď som bol mladší, v záhrade. Veľmi rád som pretrhával, no teraz je to už horšie. Rád čítam teologické knihy, sledujem televíziu Lux, počúvam Lumen. Dokáže ma rozosmiať spoločnosť mladých, veselých ľudí. Pri posedeniach v kláštore sa spolu zasmejeme na žartoch a vtipných príhodách.
Ako by ste povzbudili farníkov v Jaslovských Bohuniciach na ceste viery?
Farníci by sa mali držať Božieho slova. Aby hľadali oporu u Pána Boha a aspoň v nedeľu chodili na sväté omše.
Všetkým farníkom Jaslovských Bohuníc želám veľa zdravia, radosti, pokoja, lásky a hojnosť Božieho požehnania.
Otcovi Danielovi veľmi pekne ďakujeme za rozhovor a prajeme mu najmä veľa zdravia a aby stále dokázal prijímať všetko to, čo mu Pán Boh pošle do cesty s odvahou a radosťou zároveň.

Jana Čápková a Viera Čižinská

Páter Vdp. Mgr. Silvester Špankovič a Horvátik

Konečne po birmovke

Aj takéto povzdychy by sme mohli postrehnúť v sobotné popoludnie 13.5., kedy prebehla v našej farnosti sviatosť birmovania. Treba priznať, že som si vydýchol aj ja. Niektorým sa naplnili očakávania hmotných darov. Našťastie a dúfam, že väčšina birmovancov si uvedomila vznešenosť tejto sviatosti a že hmotné dary sú len tieňom skutočných darov, ktoré im dal Boh v druhej Božskej osobe ako Duch Svätý. Birmovancom som povedal, že naďalej sa budú zapisovať body. To sa viacerým nepáčilo. Potom som upresnil, že zapisovať ich bude už len Boh sám. A samozrejme, aj vyhodnocovať.
Príprava trvala asi 1,5 roka. Je to veľa či málo? Treba povedať, že vôbec sme nemali chvíle, kedy nebolo čo preberať, v čom sa zdokonaliť. Keďže je to sviatosť kresťanskej dospelosti, tak by mali birmovanci vedieť obhájiť svoju vieru a náuku Cirkvi. Či sa nám to podarilo, ukáže prax.
Sviatosť birmovania je jedna z najťažších príprav vo farnosti. Preto som rád, že mi v tomto pomáhali naši animátori. Chcem im aj touto formou ešte raz veľmi pekne poďakovať. Ďakujem aj samotným birmovancom, ktorí sa pomerne pekne zúčastňovali náuk. Určite boli niektorí pre mňa povzbudením a radosťou. Ďakujem aj našim hosťom, ktorí prišli z okolitých farností, aby obohatili našich birmovancov. Škoda, že niektoré témy nedokázali naši birmovanci správne spracovať. Dúfam, že budú mať ešte inú príležitosť, ktorá ich správne usmerní. Prajem im veľa zážitkov s Duchom Svätým a veľa Jeho ovocia.

Marián Vivodík

Foto: Monet Style

Perom animátorov

V sobotu 13.5. prišli naši birmovanci do chrámu slávnostne oblečení s očakávaním, čo sa stane, či dostanú niečo nové, čo zmení ich život. Či naozaj dostanú dary, mimoriadne schopnosti, ktoré im pomôžu sa zmeniť, stať sa lepšími. Každý z nich túži byť dobrý, rešpektovaný, hodný dôvery, milovaný, obľúbený. Chcú, aby sme ich brali ako dospelých, ktorí majú svoje práva, ale aj povinnosti.

Z rúk generálneho vikára prijali sviatosť birmovania. Dostali možnosť prijať Ducha Svätého a jeho dary, aby dostali silu a odvahu dospieť do zrelosti kresťanských mužov a žien. Na prijatie sviatosti sa pripravovali jeden a pol roka, putovali s Ježišom, zaujímali sa o to, čo im hovorí a čo od nich očakáva. My, animátori, sme ich na tejto ceste sprevádzali, povzbudzovali, kontrolovali, ale hlavne sa za nich modlili, lebo budú potrebovať ešte veľa času a veľa síl, budú musieť prekonať veľa prekážok a prežiť rôzne situácie, aby sa z nich stali dospelí, nebojácni kresťania, ktorí budú nasledovať Ježiša Krista ako jeho apoštoli.

Ďakujeme pánovi farárovi, že nám umožnil podieľať sa na príprave birmovancov. Ďakujeme birmovancom za prejavenú dôveru, otvorené srdcia, intimitu zdieľania spoločnej modlitby. Ďakujeme Pánu Bohu, ak sme vedeli vydať živé svedectvo viery, ktorá neobťažuje, ale napĺňa a dáva životu pravý zmysel aj v najťažších chvíľach.

animátori ...

KNIHA EXODUS

Biblické okienko

Knihou Exodus pokračujeme v nazeraní do tajuplnej knihy kníh, Biblie. Je to druhá kniha Biblie a zároveň aj **druhá kniha Mojžišova** (Exodus, t.j. východ, odchod). Opisujú sa v nej **udalosti o otroctve Izraelitov v Egypte**, ich zázračné vyslobodenie, cesta púšťou do zasľúbenej zeme až **po vyhlásenie zákona na Sinaji a postavenie prvého svätostánku.** Prvé kapitoly opisujú príbeh Mojžiša, ktorému sa Boh zjavuje v horiacom kríku, prezrádza mu svoje meno Jahve, t.j. „Som, ktorý som" a povoláva ho vyviesť Izraelitov z otroctva. To sa Mojžišovi podarilo až po 10. egyptskej rane, ktorú si Židia pripomínajú dodnes ako Veľkú noc. Nadšenie vyslobodených Židov klesalo rovnomerne s útrapami na ceste púšťou.

Druhá časť knihy vymenúva všetky predpisy pre Židov ako aj budúce usporiadanie bohoslužby a chrámu, preto môže čitateľa ľahko odradiť. Mohla by mu uniknúť poučná udalosť z 32. kapitoly: **Mojžiš dostáva na vrchu Sinaj predpisy pre svoj národ.** Dolu pod kopcom ho čakali Židia a keďže dlho neprichádzal, nahovorili jeho brata Árona, aby im urobil boha, ktorý ich povedie púšťou. Takto si uliali teľa zo zlata a klaňali sa mu, hovoriac: „Toto je tvoj boh, Izrael, ktorý ťa vyviedol z Egypta" (Ex 32,4n.). Na druhý deň mu priniesli obetu a veselili sa. Po 40 dňoch Boh hovorí Mojžišovi: „Choď, zostúp, lebo tvoj ľud, čo si vyviedol z egyptskej krajiny, robí zle! Veľmi rýchlo odbočili z cesty, ktorú som im určil. **Urobili si liate teľa, klaňali sa mu, priniesli mu obetu a vykrikovali: „Toto je tvoj boh, Izrael, čo ťa vyviedol z egyptskej krajiny."** Všimnime si, že Izraeliti si neurobili nového alebo iného boha, hovoria, že je to ich Boh, čo ich vyviedol z otroctva. Ale sám Boh to takto nevnímal. Čo sa tu stalo? Izraeliti si prispôsobili svojho boha. Až tak, že sa mu už nepodobal. Hoci si to sami nechceli priznať.

Nebudeš sa im klaňať ani ich uctievať! Lebo ja, Pán, tvoj Boh, som žiarlivý Boh, ktorý tresce neprávosti otcov na deťoch do tretieho a štvrtého pokolenia u tých, čo ma nenávidia, milosrdenstvo však preukazuje až do tisíceho pokolenia tým, čo ma milujú a zachovávajú moje príkazy. (20,5)

Nestáva sa aj dnes niečo podobné? Koľkokrát sa môžeme stretnúť s ľuďmi, ktorí o sebe tvrdia, že sú hlboko veriaci, ale do kostola nechodia, či robia veci, ktoré s vierou nemajú nič spoločné. Vidíme tu to pripodobnenie? Sami si to neuvedomujú a sú spokojní so svojím bohom, ktorý je však práve tak bezmocný, ako ten vymyslený Izraelov boh na púšti. **Keby Izraeliti dôverovali zlatému teľaťu, nakoniec by s ním zomreli na púšti.**

Nuž prajem nám všetkým, **aby sme sa nenechali oklamať a vždy nanovo hľadali Božiu tvár.** A čítanie Sv. písma nám v tom určite pomôže.

M. Vivodík

Pripravujeme:

Vigília Ducha Svätého	3. júna 2017	Tábor s deťmi	9. -15. júla 2017
Sv. omša za uzdravenie	16. júna 2017	Tábor s mládežou Orava	30. 7. - 4. 8. 2017
Deň rodiny	25. júna 2017	Púť do Medžugoria	13. -17. septembra 2017
Púť do Lúrd	2. -9. júla 2017		

Požehnanie útulku? Pekné, ale kto to zaplatí?

Ako sme písali v minulom čísle, v našej farnosti bol zriadený útulok pod menom Útulok u sv. Martina. Hoci funguje od októbra 2016, požehnaný bol až teraz 27.5.2017, kedy je už pomerne dosť rozbehnutý. Po sv. omši prebehlo požehnanie priestorov útulku a potom pohostenie vonku na dvore.

Mnohí si dávajú otázku a znepokojuje ich finančná stránka útulku. Tá pravdupovediac neraz znepokojuje aj mňa, len trochu inak. Útulok je na starej fare v podnájme, teda každý mesiac platí 100 € podnájom farnosti podľa riadnej zmluvy s farnosťou. Navyše si platí všetky energie. Teda názor, že farnosť dopláca na útulok, je úplne nesprávny. Naopak, získava a to nielen finančne. Chlapi stále upravujú jej okolie a vylepšujú vnútro. Nedávno odpracovali veľa hodín na oprave strechy hospodárskej budovy starej fary, ktorá bola v dezolátnom stave. Azda všetko zariadenie v útulku je len z materiálu, ktorý iní ľudia vyhodili. Postele, skrine, stolíky, stoličky, sporák, práčka, chladničky. Nič z toho nebolo treba kupovať. Našťastie žijeme v dobe určitého blahobytu, kde sa vyhadzuje veľa dobrých a funkčných vecí. Čo sa týka chodu útulku, klienti si naň prispievajú. Niečo na výplaty pre zamestnancov nám prispieva aj Vyšší územný celok Trnava /VÚC/, niečo sponzori. Farnosť na chod útulku neprispieva.

Aj touto formou chcem opäť ponúknuť pomoc cez náš útulok. Na starej fare je možnosť kúpiť si mlieko z paderovského družstva, chlapi vám môžu pomôcť s menšími prácami doma, s prepravou materiálu na aute s vlečkou. Rozbieha sa pečenie oblátok, ktoré budú aj na predaj. Máme určitú zásobu šatstva.

Chcem sa poďakovať vo svojom mene ako aj v mene klientov všetkým priaznivcom a sponzorom nášho útulku za pomoc. Aj vďaka vám sa môžu niektorí ľudia vyspať v posteli a každý deň normálne najesť. Môžu cítiť, že majú domov - aj keď len prechodný. Môžu cítiť, že niekomu na nich záleží a má ich rád.

M. Vivodík

Hurá, prázdniny!

„Hurá, prázdniny!", natešený Janko vybehol zo školy s veľkým krikom. Už sa totiž nemohol dočkať voľných, teplých dní a zážitkov s najlepším kamarátom Samom. Dni sa míňali a Janko celé dni, od rána do večera, trávil pobehovaním vonku, zabúdajúc na ranné i večerné modlenie. Avšak Samo veľmi ochorel a Janko nemal s kým chodiť von. Prešli týždne a Samo sa stále cítil slabý. Janko mu chcel pomôcť, chcel, aby sa jeho kamarát čo najrýchlejšie uzdravil. „Ale ako to docielim? Veď ja nie som doktor," ustavične si hovoril. Raz si však spomenul na slová pána farára, že Ježiš je nielen Boží Syn, ale i Lekár chorých. Tak Janko začal prosiť Ježiška za Samkovo uzdravenie. Netrvalo dlho a Samko silnel až vyzdravel úplne. Z vďačnosti za vyslyšanie modlitieb dal Janko Ježiškovi sľub. Sľúbil mu, že si každý deň, ráno i večer, nájde čas na modlitbu.

D.K.

Jednotný katolícky spevník

Poznajú ma deti, mladí, dospelí, starší i tí staručkí. Hoci som len malý, skrývam v sebe veľké pravdy - slová samotného Stvoriteľa, modlitby, pobožnosti i piesne. Každý svätý obrázok svedomito strážim, veď je pamiatkou na zosnulého či darovaný z lásky. Stačí si ma nezabudnúť a v kostole poctivo otvoriť. Priznám sa, v poslednej dobe nám to s organistami akosi neladí. Ich slová nie sú ako moje, dobre známe a poznačené časom. Žeby som bol taký starý a nemoderný? Starý som, to je pravda. Veď moje prvé vydanie uzrelo svetlo sveta v roku 1937. A dobre viem, že v liturgii sa má používať vždy najnovšie schválené vydanie. Staré stráca platnosť, ako povedal PaedDr. Rastislav Podpera, PhD. – vedúci katedry cirkevnej hudby PF KU v Ružomberku.

543 piesní v novom vydaní + 2 nezaradené do JKS ... toľké bohatstvo, poklad a klenot slovenskej knižnej a jazykovej kultúry! Nehovoriac o tom, akým sprievodcom dokážem byť veriacemu človeku v jeho duchovnom živote.

Prosím, nezatvárajte ma, ak je vám pieseň neznáma. Práve vtedy pozorne sledujte každé slovo, nebojte sa otvoriť ústa a osláviť Boha svojím spevom. Nehanbite sa za svoj spevácky výkon aj organisti zatiahnu falošne a pritom si myslia, akí sú majstri. Spievajte, spievajte, spievajte! Nezatvárajte ma! Som tu pre vás a mám vám čo ponúknuť.

Váš JKS

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

Zodpovedný redaktor za Cestu: Marián Vivodík, farár.

Členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čižinská, J. Čápková, R. Podmaková, L. Tökölyová.